

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
MEDŽIOKLĖS
ĮSTATYMAS**

2002 m. birželio 20 d. Nr. IX-966
Vilnius

**PIRMASIS SKIRSNIS
BENDROSIOS NUOSTATOS**

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

Šio Įstatymo paskirtis – nustatyti visuomeninius santykius, susijusius su Lietuvos Respublikos teritorijoje esančios medžiojamosios gyvūnijos apsauga ir jos racionalių naudojimu.

2 straipsnis. Pagrindinės šio Įstatymo sąvokos

1. **Aptvarai medžiojamiesiems gyvūnams laikyti** – teritorijos, aptvertos taip, kad medžiojamieji gyvūnai, kuriems laikyti šie aptvarai yra paruošti, negalėtų iš jų pabėgti, o laisvėje gyvenantys medžiojamieji gyvūnai negalėtų į juos patekti.

2. **Atrankinė medžioklė** – medžiojamųjų gyvūnų medžiojimas pagal tam tikrą eiliškumą, siekiant užtikrinti, kad, nesant natūralios atrankos ar jai susilpnėjus, būtų atrenkami ir laiku sumedžiojami silpni individai, o gerai besivystantys, perspektyvūs žvėrys – saugomi.

3. **Bendro naudojimo medžioklės plotai** – medžiotojų visuomeninių organizacijų arba pavienių medžiotojų poreikiams tenkinti skirti medžioklės plotai.

4. **Biotechninės priemonės** – specialių želdinių ir pasėlių veisimas, specialūs miško kirtimai, papildomas medžiojamųjų gyvūnų šėrimas, dirbtinių lizdaviečių įrengimas ir kitos priemonės, gerinančios natūralias medžiojamųjų gyvūnų gyvenamosios aplinkos sąlygas.

5. **Leidimas medžiojamųjų gyvūnų ištekliais naudoti** – dokumentas, kuris šio Įstatymo nustatyta tvarka suteikia teisę naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius tam tikrame medžioklės plotų vienetu.

6. **Licencija medžiojamajam gyvūnui sumedžioti** – dokumentas, suteikiantis teisę sumedžioti jame nurodytą medžiojamąjį gyvūną tam tikru laikotarpiu.

7. **Medžiojamieji gyvūnai** – laukiniai gyvūnai, kurie Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklėse yra priskirti medžiojamiesiems dėl visuomeniniais ir asmeniniais tikslais grindžiamos vertės ir atsižvelgiant į šalies medžioklės kultūros tradicijas. Medžiojamieji gyvūnai yra ribotos civilinės apyvartos objektai.

8. **Medžioklė** – medžiojamųjų gyvūnų apsauga ir racionalus naudojimas vadovaujantis šiuo Įstatymu, kitais medžioklę reglamentuojančiais teisės aktais bei atsižvelgiant į ekologines medžioklės plotų sąlygas, etikos normas bei šalies medžioklės kultūros tradicijas.

9. **Medžiojimas** – laukinės gyvūnijos išteklių naudojimo rūšis, kai siekiama panaudoti laisvėje gyvenančių medžiojamųjų gyvūnų išteklius šiuos gyvūnus sekant, tykojant, persekiojant, šaudant arba gaudant.

10. **Medžioklės įrenginiai** – įrenginiai, reikalingi saugiai, sėkmingai ir etiškai medžioti bei vykdyti medžiojamųjų gyvūnų atranką:

1) stacionarūs medžioklės įrenginiai – nekilnojami medžioklės bokšteliai, įvairios slėptuvės, priedangos ir kiti stacionarūs įrenginiai;

2) laikini medžioklės įrenginiai – kilnojamos kopėčios su atramomis arba atremiamos į medžius, laikinos priedangos ir slėptuvės, kurios naudojamos medžioklei prie pasėlių, pievų ir vandens telkinių, kai imamas priemonių apsaugoti pasėlius, pievas ar vandens telkinius nuo žvėrių daromos žalos tam tikru metų laiku.

11. **Medžioklės plotai** – žemės, miškų ir vandens telkinių plotai, kuriuose šio Įstatymo nustatyta tvarka gali būti medžiojama.

12. **Medžioklės plotų naudojimas** – medžiojimas ir su juo susijusi veikla medžioklės plotuose taikant biotechnines priemones, statant ir eksploatuojant medžioklės įrenginius, įgyvendinant medžiojamųjų gyvūnų daromos žalos prevencijos priemones, saugant medžiojamuosius gyvūnus nuo neteisėto naudojimo.

13. **Medžioklės plotų naudotojas** – fizinis ar juridinis asmuo, galintis būti laukinės gyvūnijos išteklių naudotoju pagal Laukinės gyvūnijos įstatymą ir turintis šio Įstatymo nustatyta tvarka išduotą leidimą naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius medžioklės plotų vienetė.

14. **Medžioklės plotų vienetas** – vientisa medžioklės plotų teritorija, kuri sudaryta vadovaujantis medžioklėtvarkos principais šio Įstatymo nustatyta tvarka ir kurioje planuojamas ir organizuojamas medžiojamųjų gyvūnų išteklių naudojimas.

15. **Medžioklės plotų vienetų sudarymas** – teritorijos, kurioje fizinis ar juridinis asmuo turėdamas leidimą naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius medžioklės plotų vienetė gali planuoti ir organizuoti medžiojamųjų gyvūnų išteklių naudojimą bei medžiojamųjų gyvūnų apsaugą, ploto ir ribų nustatymas.

16. **Medžioklės trofėjai** – teisėtai sumedžiotų gyvūnų dalys, kurios matuojamos ir vertinamos pagal Tarptautinės medžioklės ir medžiojamosios faunos apsaugos tarybos (CIC) medžioklės trofėjų vertinimo formules arba kitas vertinimo sistemas.

17. **Medžioklėtvarka** – kompleksas priemonių, projektuojamų medžioklės plotams naudoti bei medžiojamųjų gyvūnų ištekliams saugoti, gausinti bei medžioti.

18. **Medžiotojas** – fizinis asmuo, turintis Lietuvos Respublikoje išduotą medžiotojo bilietą arba užsienio šalyse išduotą analogišką dokumentą, pripažįstamą Lietuvos Respublikoje.

19. **Medžiotojų visuomeninė organizacija** – Visuomeninių organizacijų įstatymo nustatyta tvarka įsteigtas ir veikiantis Lietuvos Respublikos piliečių ir (ar) užsieniečių, nuolat gyvenančių Lietuvos Respublikoje, susivienijimas, sudarytas bendriems narių poreikiams ir tikslams, susijusiems su medžiokle, tenkinti bei įgyvendinti.

20. **Mokslo ir mokymo medžioklės plotai** – biologinio profilio mokslo ir mokymo įstaigų naudojami medžioklės plotai, kuriuose vykdomi laukinės gyvūnijos, jos gyvenamosios aplinkos ir medžioklės moksliniai tyrimai, studentų, medžiotojų arba siekiančių jais tapti asmenų mokymas.

21. **Žuvininkystės tvenkiniai** – vandens telkiniai, kuriuose pagal Žemės ūkio ministerijos nustatytus kriterijus veisiamos ir auginamos žuvis.

22. **Profesionalios medžioklės plotai** – miškų urėdijų prižiūrimi ir profesionaliai tvarkomi medžioklės plotai, kuriuose įgyvendinamos specialios medžiojamųjų gyvūnų populiacijų gausinimo priemonės bei plėtojamas medžioklės turizmas.

23. **Smulkieji medžiojamieji gyvūnai** – visi medžiojamieji gyvūnai, išskyrus kanopinius žvėris, rudąsias meškas, vilkus, lūšis ir kurtinius.

3 straipsnis. Nuosavybės teisė į medžiojamuosius gyvūnus

1. Laisvėje gyvenantys medžiojamieji gyvūnai nuosavybės teise priklauso valstybei.

2. Laisvėje esantys medžiojamieji gyvūnai, kurie laikantis šio Įstatymo ir kitų teisės aktų buvo pagauti arba nušauti, tampa juos pagavusio ar nušovusio medžioklės plotų naudotojo nuosavybe, išskyrus medžioklės trofėjus, kurie nuosavybės teise priklauso medžiojamąjį gyvūną sumedžiojusiam asmeniui.

3. Nelaisvėje laikomi medžiojamieji gyvūnai nuosavybės teise priklauso juos įsigijusiam fiziniam arba juridiniam asmeniui.

4 straipsnis. Medžiojamųjų gyvūnų išteklių naudojimo teisė

1. Teisę naudoti laisvėje esančių medžiojamųjų gyvūnų išteklius suteikia Aplinkos ministerijos regionų aplinkos apsaugos departamentai išduodami leidimą naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius medžioklės plotų vienetė.

2. Medžiojamųjų gyvūnų, laikomų ir naudojamų nelaisvėje pagal Aplinkos ministerijos ir Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos patvirtintas Laukinių gyvūnų laikymo nelaisvėje taisykles, išteklių naudojimo teisę priklauso šių gyvūnų savininkui.

3. Sodybose ir negyvenamuose pastatuose bei jų priklausiniuose šių objektų savininkai, valdytojai ir naudotojai turi teisę, nepaisydami Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklėse nustatytų medžioklės terminų, naudodami šiose taisyklėse numatytas leistinas gaudymo priemones, gaudyti bei pasiimti tų rūšių plėšriuosius medžiojamuosius žvėris ir varninius paukščius, kuriems minėtose taisyklėse yra nustatytas leistinas jų medžioklės terminas. Ši veikla nelaikoma medžiojimu, ir ją vykdančio asmuo neprivalo būti medžiotojas.

4. Medžioklės plotų naudotojai įgytus laukinių medžiojamųjų gyvūnų išteklius gali sunaudoti savo reikmėms arba realizuoti Medžioklės Lietuvos Respublikoje taisyklių nustatyta tvarka.

5 straipsnis. Medžioklės reglamentavimas ir valstybės, savivaldybių institucijų bei medžiotojų visuomeninių organizacijų, vienijančių klubus ir būrelius, kompetencija

1. Lietuvos Respublikos Vyriausybė:

1) formuoja laukinės gyvūnijos apsaugos ir jos išteklių naudojimo strategiją, koordinuoja jos įgyvendinimą bei atskirų programų rengimą;

2) koordinuoja valstybės ir savivaldybių institucijų veiklą laukinės gyvūnijos apsaugos ir jos išteklių naudojimo srityje;

3) tvirtina Medžioklinių ginklų apyvartos taisykles;

4) nustato užsienio šalyse išduotų medžiotojų bilietų ar kitų analogiškų dokumentų pripažinimo Lietuvos Respublikoje tvarką;

5) atlieka kitas teisės aktų numatytas funkcijas.

2. Aplinkos ministerija:

1) tvirtina Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisykles, kuriose nustato: medžiojamųjų gyvūnų rūšių sąrašą ir šių gyvūnų medžioklės terminus; draudžiamus ir leidžiamus medžioklės būdus ir jų taikymo terminus, draudžiamus ir leidžiamus naudoti įrankius; medžiojamųjų gyvūnų, kurių medžiojimas yra ribojamas, sąrašą ir kasmetinio jų sumedžiojimo limitų Lietuvos Respublikoje bei atskiruose medžioklės plotų vienetuose nustatymo tvarką; saugaus elgesio medžioklėje reikalavimus bei kitus medžiojimo reikalavimus;

2) nustato Leidimų naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius medžioklės plotų vienetu tvarką ir Licencijų medžiojamiesiems gyvūnams sumedžioti išdavimo tvarką;

3) nustato elninių žvėrių, kurie gali būti medžioti tik atrankinėse medžioklėse, medžiojimo reikalavimus patvirtindama Elninių žvėrių atrankinės medžioklės nuostatus ir Medžioklės trofėjų apžiūros tvarką;

4) kartu su Valstybine maisto ir veterinarijos tarnyba tvirtina Laukinių gyvūnų laikymo nelaisvėje taisykles;

5) tvirtina medžioklės plotų vieneto vientisumo kriterijus ir reikalavimus medžioklės plotų vienetų riboms nustatyti;

6) kartu su Žemės ūkio ministerija tvirtina Komisijos medžioklės plotų vienetams sudaryti bei jų riboms pakeisti nuostatus;

7) tvirtina medžioklės egzaminų tvarką ir programą, medžiotojų selekcininkų, medžioklės trofėjų ekspertų ir ekspertų kinologų mokymo programas ir kvalifikacijų suteikimo tvarką;

8) nustato duomenų pateikimo medžiotojų sąvadui ir sąvade sukauptos informacijos teikimo kitoms institucijoms tvarką, taip pat tvarko šį sąvadą;

9) organizuoja medžioklėtvarkos projektų rengimą;

10) nustato Leidimų naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius medžioklės plotų vienetu išdavimo konkurso organizavimo tvarką;

11) atlieka kitas teisės aktų nustatytas funkcijas.

3. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba kartu su Aplinkos ministerija nustato veterinarinės priežiūros medžioklėje reikalavimus.

4. Apskrities viršininko administracija:

- 1) sudaro apskrities teisės medžioti suteikimo ir panaikinimo komisiją;
- 2) tvirtina medžioklės plotų vienetų sudarymo bei ribų keitimo projektus.

5. Savivaldybės:

1) sudaro komisijas medžioklės plotų vienetams sudaryti bei jų riboms pakeisti ir organizuoja jų darbą;

2) per seniūnijas registruoja žemės, miško, vandens telkinių sklypų savininkų, valdytojų ir naudotojų pranešimus apie medžiojamųjų gyvūnų padarytą žalą;

3) sudaro komisijas medžiojamųjų gyvūnų padarytai žalai apskaičiuoti ir organizuoja komisijų darbą;

4) teikia siūlymus dėl leidimo naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius, išduoto medžioklės plotų naudotojui, galiojimo sustabdymo.

6. Lietuvos medžiotojų ir žvejų draugija, medžiotojų visuomeninės organizacijos, vienijančios medžiotojų klubus ir būrelius:

1) teikia institucijoms, priimančioms medžioklę reglamentuojančius teisės aktus, pasiūlymus dėl šių teisės aktų rengimo ir tobulinimo;

2) dalyvauja šio Įstatymo nustatyta tvarka sudaromų komisijų darbe ir siūlo į jas savo atstovus;

3) teikia medžiotojų sąvadui duomenis apie medžiotojų organizacijai priklausančius medžiotojus;

4) organizuoja asmenims, kurie rengiasi medžioklės egzaminui, stažuotes ir medžiotojų mokymo kursus;

5) organizuoja medžiotojų selekcininkų, medžioklės trofėjų ekspertų, ekspertų kinologų rengimą ir suteikia atitinkamą kvalifikaciją;

6) organizuoja medžioklės trofėjų apžiūras, rengia medžioklės trofėjų parodas, medžiotojų varžybas, simpoziumus, konferencijas;

7) turi teisę kasmet daryti žymas medžiotojų bilietuose apie duomenų medžiotojų sąvadui pateikimą;

8) teikia apskrities teisės medžioti suteikimo ir panaikinimo komisijai siūlymus dėl asmenims suteiktos teisės medžioti panaikinimo.

6 straipsnis. Medžioklės plėtros, medžiojamųjų gyvūnų išteklių apsaugos ir gausinimo bei medžiojamųjų gyvūnų daromos žalos prevencijos priemonių finansavimas

1. Medžioklės plėtra, medžioklėtvarkos projektų rengimas, kai kurios medžiojamųjų gyvūnų išteklių apsaugos ir gausinimo bei medžiojamųjų gyvūnų daromos žalos prevencijos priemonės finansuojamos iš lėšų, gautų iš mokesčių už medžiojamųjų gyvūnų išteklių naudojimą, kuriuos moka visi fiziniai ir juridiniai asmenys, įgiję teisę naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius medžioklės plotų vienetuose, išskyrus biologinio profilio mokslo ir mokymo įstaigas, vykdančias laukinės gyvūnijos, jos gyvenamosios aplinkos ir medžioklės mokslinius tyrimus bei studentų mokymą. Mokesčių už medžiojamųjų gyvūnų išteklių naudojimą dydis priklauso nuo medžioklės plotų vienetu potencialiai galimų išgauti (sunaudoti) medžiojamųjų gyvūnų išteklių kiekio ir apskaičiuojamas pagal medžioklės plotų dydį ir šių plotų tinkamumą medžiojamiesiems gyvūnams gyventi ir veistis.

2. Mokesčių už medžiojamųjų gyvūnų išteklių naudojimą objektus, šio mokesčio mokėjimo tvarką bei jį administruojančias institucijas nustato Mokesčių už valstybinius gamtos išteklius, Mokesčių administravimo įstatymai bei kiti teisės aktai.

3. Žemės sklypų, kuriuose medžioklė neuždrausta, savininkai, valdytojai ir naudotojai turi teisę Aplinkos apsaugos rėmimo programos įstatymo ir Savivaldybės gamtos apsaugos fondo nuostatų nustatyta tvarka gauti finansinę paramą medžiojamųjų gyvūnų daromos žalos prevencijos

priemonėms įgyvendinti. Prevencijos priemonėms, kuriomis miško savininkai, valdytojai ir naudotojai siekia išvengti medžiojamųjų gyvūnų daromos žalos miškui (želdinių apdorojimas repelentais, aptvėrimas tvoromis ar apsauginėmis juostomis, želdinių, gerinančių laukinių gyvūnų natūralias mitybos sąlygas, veisimas ir kitos priemonės), finansuoti turi būti skiriama ne mažiau kaip 70 procentų lėšų, surinktų iš mokesčių už medžiojamųjų gyvūnų išteklių naudojimą.

4. Laukinių gyvūnų užkrečiamųjų ligų židinių (epizootijų) likvidavimo priemonės finansuojamos iš valstybės ir savivaldybių biudžetų lėšų.

ANTRASIS SKIRSNIS

MEDŽIOKLĖS PLOTŲ VIENETAI IR TEISĖS NAUDOTI JUOSE MEDŽIOJAMŲJŲ GYVŪNŲ IŠTEKLIUS SUTEIKIMO TVARKA

7 straipsnis. Medžioklės plotai ir teritorijos, kuriose medžioklė yra draudžiama

1. Medžioklės plotais laikomos ir medžioti leidžiama visose teritorijose, išskyrus teritorijas, nurodytas šio straipsnio 2 dalyje.

2. Medžioti draudžiama:

1) kapinėse, urbanizuotose teritorijose, valstybiniuose rezervatuose, esančiuose valstybiniuose parkuose ir biosferos rezervatuose, rezervatinėse apyrbėse ir kitose teritorijose, kuriose šią veiklą draudžia įstatymai ir kiti teisės aktai;

2) žemės sklypuose, esančiuose medžioklės plotuose, jeigu jų savininkai uždraudė medžioti juose šio Įstatymo 13 straipsnio 2 dalies nustatyta tvarka;

3) kitose teritorijose, kuriose atsižvelgiant į vietos sąlygas negali būti medžiojama ir kurias nustato institucijos, sudarančios medžioklės plotų vienetus šio Įstatymo 8 straipsnyje nustatyta tvarka.

3. Medžiojamųjų gyvūnų gausa šio straipsnio 2 dalyje išvardytose teritorijose reguliuojama Aplinkos ministerijos nustatyta tvarka. Jeigu iškyla medžiojamųjų gyvūnų platinamų užkrečiamųjų ligų pavojus ir privalomi nurodymai dėl šių gyvūnų gausos reguliavimo yra vykdytini žemės sklype, kuriame jo savininkas uždraudė medžioti, šių nurodymų įgyvendinimą organizuoja žemės sklypo savininkas.

8 straipsnis. Medžioklės plotų vienetų sudarymas ir jų ribų keitimas

1. Medžioklės plotų vienetai sudaromi ir jų ribos keičiamos vadovaujantis medžioklėtvarkos principais, užtikrinant racionalų medžiojamųjų gyvūnų populiacijų valdymą, tinkamą medžiojamųjų gyvūnų apsaugą ir tvarkingą bei saugų medžiojimą, taip pat kad būtų išvengta didesnės medžiojamųjų gyvūnų daromos žalos žmogaus ūkinės veiklos objektams. Medžioklės plotų vienetas turi apimti ne mažiau kaip 1000 ha vientisų medžioklės plotų, išskyrus atvejus, kai mažesni medžioklės plotų vienetai sudaromi Aplinkos ministerijos siūlymu mokslo ir mokymo tikslams arba kai tokie vienetai sudaromi Žemės ūkio ministerijos siūlymu žuvininkystės tvenkinių teritorijose. Medžioklės plotų vieneto vientisumo kriterijus ir reikalavimus medžioklės plotų vienetų riboms nustatyti tvirtina Aplinkos ministerija, vadovaudamasi šiais principais:

1) medžioklės plotų vienetų ribos turi eiti aiškiomis gamtinėmis arba dirbtinėmis ribomis, gerai matomomis vietovėje, tačiau negali būti nustatomos pamiške;

2) keliai, geležinkelių ruožai, elektros perdavimo linijos, natūralūs bei dirbtiniai vandens srautai ir kiti panašūs objektai, jeigu jų forma, dydis bei statiniai ar įrenginiai juose netrukdo organizuoti medžioklės, nesuardo medžioklės plotų vienetų vientisumo, tačiau negali būti laikomi išilgine jungtimi tarp atskirų nutolusių medžioklės plotų vieneto dalių.

2. Medžioklės plotų vienetai sudaromi ir jų ribos keičiamos šiais atvejais:

1) kai jie sudaromi medžioklės plotuose, kuriuose pagal šio Įstatymo reikalavimus nėra sudarytų medžioklės plotų vienetų arba kuriuos egzistuojančių medžioklės plotų naudotojai atsisakė naudoti;

2) egzistuojančius medžioklės plotų vienetų padalijant arba juos sujungiant, kai toks sudarymas atliekamas medžioklės plotų naudotojų susitarimu, šio straipsnio 1 dalyje nustatytais tikslais;

3) kai medžioklės plotų vieneto ribas arba teritorijas, kuriose leidžiama medžioti, būtina patikslinti, įsteigus pagal Saugomų teritorijų įstatymą naujas saugomas teritorijas arba pakeitus esamų saugomų teritorijų, kuriose medžioti draudžiama, ribas;

4) kai gaunamas atitinkamas medžioklėtvarkos projekto rengėjų siūlymas.

3. Medžioklės plotų vienetų sudarymo ir jų ribų pakeitimo projektus kiekvienoje savivaldybėje rengia šios savivaldybės mero sudaryta komisija, susidedanti iš savivaldybės administracijos, aplinkos apsaugos, žemėtvarkos, valstybinių miškus prižiūrinčių institucijų, medžiotojų visuomeninių organizacijų, vienijančių medžiotojų klubus ir būrelius, žemės ir miško savininkų savivaldos organizacijų atstovų. Komisijos medžioklės plotų vienetams sudaryti bei jų riboms pakeisti nuostatus tvirtina Aplinkos ir Žemės ūkio ministerijos.

4. Medžioklės plotų vieneto sudarymo ar jo ribų pakeitimo etapai:

1) pasiūlymo medžioklės plotų vienetai sudaryti ar jo riboms pakeisti pateikimas;

2) teisinės informacijos surinkimas ir grafinių bei ekologinių duomenų apie siūlomą sudaryti arba pakeisti medžioklės plotų vienetai parengimas;

3) informacijos apie parengtą preliminarų medžioklės plotų vieneto sudarymo ar jo ribų pakeitimo projektą paskelbimas šalies bei vietinėje spaudoje;

4) medžioklės plotų vieneto sudarymo ar jo ribų pakeitimo projekto tvirtinimas.

5. Pasiūlymus medžioklės plotų vienetams sudaryti ar jų riboms pakeisti šio straipsnio 3 dalyje nurodytai komisijai teikia:

1) Aplinkos ministerija arba jos įgaliotos institucijos – dėl mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetų ir profesionalios medžioklės plotų vienetų bei dėl bendrojo naudojimo medžioklės plotų vienetų, jeigu yra gautas atitinkamas medžioklėtvarkos projekto rengėjų siūlymas;

2) Žemės ūkio ministerija arba jos įgaliotos institucijos – dėl medžioklės plotų vienetų žuvininkystės tvenkinių teritorijoje;

3) fiziniai ir juridiniai asmenys – dėl bendrojo naudojimo medžioklės plotų vienetų.

6. Medžioklės plotų vienetai gali būti sudaromi ir jų ribos keičiamos šio straipsnio 3 dalyje nurodytos komisijos iniciatyva, kai tai yra būtina siekiant užtikrinti šio straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus.

7. Profesionalios medžioklės plotų vienetai bei mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetai sudaromi teritorijose, kuriose valstybinė žemė sudaro daugiau kaip 50 procentų, ir kitose teritorijose, būtinose keliams tikslams įgyvendinti medžioklėtvarkos požiūriu.

8. Žuvininkystės tvenkiniams, kuriuose medžioklė plėtojama ribotai, priskiriami pramoniniai žuvininkystės tvenkiniai, kurių teritorijų sąrašą bei plotus tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybė, taip pat kiti žuvininkystės tvenkiniai, kurių vientisas plotas ne mažesnis kaip 150 ha. Šiose teritorijose Žemės ūkio ministerijos siūlymu gali būti sudaromi specialūs medžioklės plotų vienetai, kuriuose žuvininkystės tvenkinių naudotojai Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklių nustatyta tvarka reguliuoja žuviesių paukščių gausą ir medžioja smulkiuosius medžiojamuosius gyvūnus.

9. Šio straipsnio 3 dalyje nurodyta komisija, parengusi preliminarų medžioklės plotų vieneto sudarymo arba jo ribų pakeitimo projektą, paskelbia apie tai šalies bei vietinėje spaudoje ir nurodo 1 mėnesio terminą, per kurį šio Įstatymo 13 straipsnio 2 dalyje nurodyti asmenys atitinkamos savivaldybės komisijai raštu gali pateikti reikalavimus, o kiti suinteresuoti fiziniai ar juridiniai asmenys – siūlymus dėl medžioklės plotų vieneto sudarymo ar jo ribų pakeitimo projekto. Tokie rašytiniai siūlymai ir reikalavimai pateikiami šio straipsnio 3 dalyje numatyti komisijai tiesiogiai arba per seniūnijas, kuriose yra siūlymus ir reikalavimus pateikiantiems asmenims priklausantys žemės sklypai. Pasikeitus žemės sklypo savininkui, toks pareiškimas gali būti pateikiamas per seniūniją, kurioje yra šis žemės sklypas, per 1 mėnesį po nuosavybės teisės įregistravimo Nekilnojamojo turto registre. Teritorijas, kuriose medžioklė draudžiama pagal šio Įstatymo 13 straipsnio 2 dalį iki šių reikalavimų nustatančių asmenų nurodyto termino, šio straipsnio 3 dalyje

nurodyta komisija pažymi medžioklės plotų vieneto plane. Mokesčiai už medžiojamųjų gyvūnų išteklių naudojimą medžioklės plotų vienetu mažinami proporcingai tokių teritorijų dydžiui, tačiau šių apribojimų nustatymas nesuardo medžioklės plotų vieneto vientisumo.

10. Pasibaigus šio straipsnio 9 dalyje nustatytam terminui, komisija medžioklės plotų vienetams sudaryti bei jų riboms pakeisti, išnagrinėjusi gautus reikalavimus ar siūlymus ir įvertinusi, kad jie atitinka šio straipsnio 1 dalyje numatytus reikalavimus, priima sprendimą, ar tikslinga atsižvelgti į gautus siūlymus, prireikus koreguoja medžioklės plotų vieneto sudarymo ar ribų pakeitimo projektą, ir per 1 mėnesį šį projektą pateikia tvirtinti atitinkamos apskrities viršininkui. Neatsiejamos tvirtinamo medžioklės plotų vieneto sudarymo arba jo ribų pakeitimo projekto dalys yra medžioklės plotų vieneto planas su pažymėtomis teritorijomis, kuriose leidžiama medžioti ir kuriose medžioklė yra uždrausta, bei priedas apie medžioklės plotų dydį bei pasiskirstymą pagal tinkamumą medžiojamiesiems gyvūnams gyventi ir veistis.

11. Medžioklės plotų vienetų, siūlomų sudaryti daugiau kaip vienos savivaldybės teritorijoje, sudarymo projektai rengiami kartu su kitų savivaldybių atitinkamomis komisijomis. Jeigu medžioklės plotų vieneto ribos peržengia vienos apskrities ribas, tokio medžioklės plotų vieneto sudarymo projektas turi būti patvirtintas ir tose apskrityse, į kurių teritoriją jis įsiterpia.

9 straipsnis. Medžioklėtvarkos projektas

1. Visiems šio Įstatymo 8 straipsnyje nustatyta tvarka sudarytiems medžioklės plotų vienetams ne rečiau kaip kas 10 metų turi būti parengiami medžioklėtvarkos projektai, kuriuose, atlikus medžioklės plotų bioekologinių sąlygų bei jų pokyčių tyrimą, nustatoma:

1) pagrindinės medžiojamųjų gyvūnų išteklių naudojimo sąlygos (didžiausias ir mažiausias leistinas medžiojamųjų gyvūnų gausumas, privalomos įgyvendinti biotechninės priemonės bei kitos sąlygos, būtinos išlaikyti gyvybingas medžiojamųjų gyvūnų populiacijas bei išvengti didelės šių gyvūnų daromos žalos žemės, miškų ir žuvininkystės ūkiams, kitiems žmogaus ūkinės veiklos objektams);

2) siūlymai pakeisti medžioklės plotų vienetų ribas, jeigu tai yra būtina siekiant užtikrinti racionalų medžiojamųjų gyvūnų išteklių naudojimą bei atsižvelgiant į įvykusius teritorijos naudojimo pokyčius;

3) patikslinti už medžiojamųjų gyvūnų išteklių naudojimą mokėtini mokesčiai, atsižvelgiant į medžioklės plotų bioekologinių savybių pasikeitimą.

2. Medžioklėtvarkos projektų rengimą organizuoja Aplinkos ministerija.

10 straipsnis. Leidimo naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius medžioklės plotų vienetu išdavimas

1. Leidimai naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius medžioklės plotų vienetu išduodami Lietuvos Respublikos bei užsienio valstybių piliečiams, asmenims be pilietybės ir Lietuvos Respublikos juridiniams asmenims. Užsienio juridiniams asmenims leidimai naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius medžioklės plotų vienetu gali būti išduodami, jei Lietuvos Respublikos tarptautinės sutartys nustato šį reikalavimą. Leidimo gavėjas turi atitikti šiuos reikalavimus:

1) per paskutinius 5 metus jam nebuvo panaikintas leidimas naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius medžioklės plotų vienetu;

2) turi Lietuvos Respublikoje išduotą medžiotojo bilietą, ne mažesnę kaip 5 metų nepertraukiamą medžiotojo stažą ir medžiotojo selekcininko kvalifikaciją (tik fiziniams asmenims) ir nėra pažeidęs šio Įstatymo 14 straipsnio 6 dalies reikalavimų;

3) nėra pažeidęs šio Įstatymo 12 straipsnio 2 dalies reikalavimų.

2. Leidimą naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius konkrečiame medžioklės plotų vienetu išduoda Aplinkos ministerijos regionų aplinkos apsaugos departamentai, Aplinkos ministerijos nustatyta tvarka organizuodami leidimo naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius medžioklės plotų vienetu išdavimo konkursą, išskyrus atvejus, kai:

1) Aplinkos ministerijos siūlymu leidimas naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius medžioklės plotų vienetu išduodamas biologinio profilio mokslo ir mokymo įstaigoms,

vykdančioms laukinės gyvūnijos, jos gyvenamosios aplinkos ir medžioklės mokslinius tyrimus, studentų, medžiotojų arba siekiančių jais tapti asmenų mokymą, arba miškų urėdijoms profesionaliai medžioklei plėtoti, medžioklės turizmui organizuoti bei specialioms medžiojamųjų gyvūnų populiacijų gausinimo priemonėms įgyvendinti;

2) Žemės ūkio ministerijos siūlymu leidimas naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius medžioklės plotų vienetu išduodamas žuvininkystės tvenkinių naudotojams;

3) leidimas naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius medžioklės plotų vienetu išduodamas medžioklės plotų naudotojams šio Įstatymo 22 straipsnyje nustatyta tvarka.

3. Leidimas naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius medžioklės plotų vienetu išduodamas tik vienam medžioklės plotų naudotojui ne trumpesiam kaip 10 metų laikotarpiui.

4. Išduodamame leidime naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius tam tikrame medžioklės plotų vienetu turi būti nurodoma:

1) medžioklės plotų vienetas ir medžioklės plotų naudotojas, kuriam išduodamas leidimas;

2) sąlygos ir apribojimai dėl žemės, miško ir vandens telkinių naudojimo medžiojant, taikant biotechnines priemones, statant ir eksploatuojant medžioklės įrenginius;

3) leidimo galiojimo laikas, jo panaikinimo bei galiojimo pratęsimo sąlygos;

4) medžioklėtvarkos projektu nustatytos medžiojamųjų gyvūnų išteklių naudojimo sąlygos.

5. Pasibaigus leidimo naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius medžioklės plotų vienetu laikotarpiui, kuriam jis buvo išduotas, jeigu šio leidimo gavėjas tinkamai vykdė visas jame nustatytas sąlygas ir pasibaigus šio leidimo galiojimui per 2 mėnesius pateikė prašymą pratęsti jo galiojimo laiką, šis leidimas pratęsiamas.

11 straipsnis. Leidimo naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius medžioklės plotų vienetu galiojimo pabaiga

1. Leidimo naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius medžioklės plotų vienetu galiojimas pasibaigia:

1) pasibaigus laikotarpiui, kuriam jis buvo išduotas, ir nepratęsus jo galiojimo;

2) mirus fiziniam asmeniui arba likvidavus juridinį asmenį, kuriam buvo išduotas leidimas;

3) jei medžioklės plotų vieneto plotas neatitinka 8 straipsnio 1 dalyje nustatyto minimalaus dydžio;

4) kai leidimą panaikina ji išdavusi institucija dėl šio straipsnio 2 dalyje nurodytų priežasčių.

2. Leidimas naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius medžioklės plotų vienetu panaikinamas, jeigu medžioklės plotų naudotojas:

1) nesilaikė medžioklę reglamentuojančių įstatymų ir kitų teisės aktų reikalavimų, šurkščiau arba sistemingai juos pažeisdamas;

2) ilgiau kaip 6 mėnesius nemokėjo mokesčių už medžiojamųjų gyvūnų išteklių naudojimą;

3) nesilaikė leidime nurodytų medžiojamųjų gyvūnų išteklių naudojimo sąlygų;

4) ilgiau kaip 3 mėnesius nuo leidimo naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius medžioklės plotų vienetu sustabdymo dėl priežasčių, nurodytų šio Įstatymo 19 straipsnyje, dienos neatlygino žemės, miško ar vandens telkinių sklypų savininkams, valdytojams ir naudotojams medžiojamųjų gyvūnų padarytos žalos.

12 straipsnis. Medžioklės plotų naudotojų teisės ir pareigos

1. Medžioklės plotų naudotojai turi teisę:

1) leidime naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius medžioklės plotų vienetu nurodytomis sąlygomis medžioti ir kitomis Laukinės gyvūnijos įstatyme nustatytomis laukinės gyvūnijos naudojimo rūšimis naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius;

2) saugoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius, gausinti juos, gerinti medžiojamųjų gyvūnų gyvenamosios aplinkos sąlygas;

3) susitarę su žemės sklypų savininkais ir valdytojais, vykdyti jų žemėje biotechnines priemones, statyti ir eksploatuoti medžioklės įrenginius, įrengti aptvarus medžiojamiesiems gyvūnams laikyti;

4) Aplinkos apsaugos rėmimo programos įstatymo ir Savivaldybės gamtos apsaugos fondo nuostatų nustatyta tvarka gauti finansinę pagalbą medžiojamųjų gyvūnų gyvenamosios aplinkos sąlygoms gerinti, retų ir nykstančių medžiojamųjų gyvūnų rūšių populiacijoms atkurti, laukinių gyvūnų užkrečiamųjų ligų židinių (epizootijų) likvidavimo priemonėms ir kitiems šiuose teisės aktuose numatytiems tikslams;

5) pratęsti leidimą naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius medžioklės plotų vienetu.

2. Medžioklės plotų naudotojai privalo:

1) racionaliai naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius, globoti medžiojamuosius gyvūnus ir saugoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius nuo neteisėto naudojimo;

2) naudodami medžiojamųjų gyvūnų išteklius, laikytis šio Įstatymo bei kitų teisės aktų, reglamentuojančių medžiojimą ir medžioklę, reikalavimų, taip pat leidime naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius medžioklės plotų vienetu nustatytą sąlygų;

3) gauti žemės sklypo savininko sutikimą ar valdytojo leidimą arba sudaryti su juo atitinkamą sutartį dėl biotechninių priemonių taikymo ir stacionarių medžioklės įrenginių statymo bei eksploatavimo jo žemėje;

4) Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklių nustatyta tvarka vykdyti medžiojamųjų gyvūnų išteklių tyrimo darbus;

5) Aplinkos ministerijos nustatyta tvarka teikti medžiojamųjų gyvūnų išteklių panaudojimo ataskaitas;

6) Mokesčių už valstybinius gamtos išteklius įstatymo ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka mokėti mokesčius už medžiojamųjų gyvūnų išteklių naudojimą;

7) užtikrinti privačios žemės sklypo savininko teisę, numatytą šio Įstatymo 13 straipsnio 1 dalyje.

13 straipsnis. Žemės sklypų savininkų teisės, susijusios su medžioklės plotų vienetų sudarymu ir medžiojamųjų gyvūnų išteklių naudojimu juose

1. Privačios žemės sklypo savininkas, turintis medžiotojo bilietą, turi teisę, susitaręs su medžioklės plotų naudotojais, šio Įstatymo ir Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklių nustatyta tvarka kartu su medžioklės plotų naudotojais medžioti visuose medžioklės plotų vienetuose, į kuriuos patenka jam nuosavybės teise priklausantis žemės sklypas.

2. Privačios žemės sklypo savininkas, kurio žemė šio Įstatymo 8 straipsnyje nustatyta tvarka yra numatoma priskirti arba yra priskirta medžioklės plotų vienetui, turi teisę uždrausti medžioti jam priklausančioje žemėje, jeigu medžioklės metu žemės ūkio pasėliams arba miškui bus daroma žala. Medžioklės plotų vieneto sudarymo ar ribų pakeitimo projekto rengimo atveju apie tai jis privalo raštu pranešti šio Įstatymo 8 straipsnio nustatyta tvarka veikiančiai komisijai per šio Įstatymo 8 straipsnio 9 dalyje nustatytą terminą.

3. Žemės sklypo ar keleto susisiekiančių sklypų, kuriuose medžioklė nėra uždrausta ir kurių bendras plotas yra didesnis kaip 1000 ha, savininkas gali pateikti šio Įstatymo 8 straipsnyje numatytai komisijai prašymą, kad šie sklypai būtų pripažinti medžioklės plotų vienetu, atitinkančiu šio Įstatymo 8 straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus. Jeigu žemės sklypai pripažįstami medžioklės plotų vienetu ir tokio medžioklės plotų vieneto sudarymas nesuardo gretimų medžioklės plotų vienetų, ir jų savininkui pagal 10 straipsnio 1 dalies reikalavimus gali būti išduotas leidimas naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius medžioklės plotų vienetu, medžioklės plotų vieneto sudarymo projektas sudaromas ir patvirtinamas vadovaujantis šio Įstatymo 8 straipsnyje nustatyta tvarka, o leidimas naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius medžioklės plotų vienetu išduodamas be 10 straipsnio 2 dalyje numatyto konkurso.

TREČIASIS SKIRSNIS TEISĖ MEDŽIOTI. MEDŽIOTOJO BILIETAS

14 straipsnis. Teisės medžioti suteikimas ir medžiotojo bilieta išdavimas

1. Teisė medžioti suteikiama ir medžiotojo bilietas išduodamas Lietuvos Respublikos piliečiams, nuolat Lietuvos Respublikoje gyvenantiems užsieniečiams ir asmenims be pilietybės, atitinkantiems šiuos reikalavimus:

- 1) sulaukusiems 18 metų;
- 2) baigusiems medžiotojų mokymo kursus ir atlikusiems 1 metų stažuotę pagal Aplinkos ministerijos nustatytą programą, išskyrus aukštųjų ir aukštesniųjų mokyklų studentus, kuriems pagal jų mokymo programas buvo dėstomi medžioklės pagrindų kursai;
- 3) išlaikiusiems medžioklės egzaminą pagal Aplinkos ministerijos nustatytą tvarką ir programą.

2. Teisė medžioti nesuteikiama ir medžiotojo bilietas neišduodamas asmenims, kurie:

- 1) yra sveikatos priežiūros įstaigų įskaitoje dėl alkoholizmo, narkomanijos ir psichinių susirgimų;
- 2) teisti už tyčinius nusikaltimus, jei dar neišnykęs ar nepanaikintas teistumas;
- 3) atlieka bausmę už kriminalinius nusikaltimus;
- 4) padarė administracinę teisės pažeidimą, susijusį su medžiokle ar žūklę reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų nesilaikymu, neteisėtu ginklo panaudojimu, kėsindamiesi į nuosavybę ar viešąją tvarką, jeigu nuo nuobaudos vykdymo pabaigos praėjo mažiau kaip 1 metai;
- 5) neturi nuolatinės gyvenamosios vietos Lietuvos Respublikos teritorijoje;
- 6) kitais teisės aktuose numatytais atvejais.

3. Medžioklės egzaminą organizuoja ir teisę medžioti suteikia apskrities teisės medžioti suteikimo ir panaikinimo komisija, sudaryta apskrities viršininko. Į komisiją įtraukiami medžiotojai, turintys medžioklės trofėjų eksperto kvalifikaciją, specialų medžioklėtyros išsilavinimą arba ne trumpesnę kaip 5 metų medžioklės žinovo darbo stažą ar 5 metų darbo stažą aplinkosaugos, teisės saugos, biologijos arba veterinarijos ir miškų ūkio srityse.

4. Apskrities teisės medžioti suteikimo ir panaikinimo komisija:

- 1) Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklių nustatyta tvarka išduoda medžiotojų bilietus;
- 2) šio Įstatymo 16 straipsnyje nustatyta tvarka panaikina asmenims suteiktą teisę medžioti ir paima medžiotojo bilietą.

5. Medžiotojo teisės:

- 1) šio Įstatymo nustatyta tvarka gauti leidimą naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius medžioklės plotų vienetė;
- 2) medžioklės plotų naudotojams leidus ar pakvietus, jų ir Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklių nustatyta tvarka medžioti šių naudotojų naudojamuose medžioklės plotuose.

6. Medžiotojo pareigos:

- 1) laikytis šio Įstatymo, Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklių, kitų teisės aktų, reglamentuojančių medžioklę, taip pat racionalios ir etiškos medžioklės reikalavimų;
- 2) kasmet individualiai arba per medžiotojų visuomeninę organizaciją, kuriai medžiotojas priklauso, pateikti patikslintą informaciją medžiotojų sąvadui;
- 3) medžiojant turėti su savimi medžiotojo bilietą bei kitus Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklių nustatytus dokumentus;
- 4) pristatyti į medžioklės trofėjų apžiūras sumedžiotų medžiojamųjų gyvūnų trofėjus.

7. Asmenys, turintys užsienio šalyse išduotus analogiškus medžiotojo bilietui dokumentus, turi šio straipsnio 5 ir 6 dalyse numatytas teises ir pareigas. Nuolat Lietuvos Respublikoje negyvenantys užsieniečiai neprivalo vykdyti šio straipsnio 6 dalies 2 punkte nustatytos pareigos kasmet pateikti patikslintą informaciją medžiotojų sąvadui.

8. Asmenų, nurodytų šio straipsnio 7 dalyje, turimi analogiški medžiotojo bilietui dokumentai, turi būti pripažinti Lietuvos Respublikoje Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka.

15 straipsnis. Medžiotojų mokymas ir medžiotojų sąvadas

1. Asmenims, kurie rengiasi medžioklės egzaminui, medžiotojų mokymo kursus rengia medžiotojų visuomeninės organizacijos ir biologinio profilio mokslo ir mokymo įstaigos.

2. Lietuvos medžiotojų ir žvejų draugija, kitos medžiotojų visuomeninės organizacijos, vienijančios medžiotojų klubus ir būrelius, biologinio profilio mokslo ir mokymo įstaigos pagal Aplinkos ministerijos patvirtintas mokymo programas ir tvarką ruošia medžiotojus selekcininkus, medžioklės trofėjų ekspertus, ekspertus kinologus ir suteikia atitinkamą kvalifikaciją.

3. Informacija apie teisės medžioti asmenims suteikimą, medžiotojams suteiktas kvalifikacijas, skirtas nuobaudas arba teisės medžioti asmenims panaikinimą ir medžiotojo bilieto paėmimą kaupiama medžiotojų sąvade. Ją tvarko ir duomenų pateikimo šiam sąvadui bei sąvade sukauptos informacijos teikimo apskrities teisės medžioti suteikimo bei panaikinimo komisijai bei kitoms institucijoms tvarką nustato Aplinkos ministerija.

16 straipsnis. Teisės medžioti panaikinimas

1. Teisę medžioti apskrities teisės medžioti suteikimo ir panaikinimo komisija panaikina:

1) asmenims, patekusiems į sveikatos priežiūros įstaigų įskaitą dėl alkoholizmo, narkomanijos ar psichinių susirgimų;

2) asmenims, kuriems teisė medžioti buvo suteikta pažeidus šio Įstatymo reikalavimus.

2. Apskrities teisės medžioti suteikimo ir panaikinimo komisijai pasiūlymą dėl teisės medžioti, suteiktos tam tikram asmeniui, panaikinimo gali pateikti Aplinkos ministerijos regionų aplinkos apsaugos departamentai, policija, atitinkamos gydymo įstaigos, Lietuvos medžiotojų ir žvejų draugija ir kitos medžiotojų visuomeninės organizacijos, kai paaiškėja šio straipsnio 1 dalyje nurodytos sąlygos.

3. Administracinių teisės pažeidimų bylas dėl Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklių ir kitų medžioklę reglamentuojančių teisės aktų pažeidimo Administracinių teisės pažeidimų kodekso nustatyta tvarka nagrinėja ir teisę medžioti atima valstybiniai aplinkos apsaugos inspektorai, valstybiniai miškų pareigūnai ir valstybiniai saugomų teritorijų pareigūnai.

4. Apskrities teisės medžioti suteikimo ir panaikinimo komisija informaciją apie priimtus sprendimus panaikinti asmenims suteiktą teisę medžioti ir kitos institucijos informaciją apie medžiotojams skirtas nuobaudas privalo pateikti Aplinkos ministerijai ir medžiotojų visuomeninėms organizacijoms, kurių nariai yra šie asmenys.

KETVIRTASIS SKIRSNIS

ATSAKOMYBĖ UŽ ŠIO ĮSTATYMO PAŽEIDIMUS IR MEDŽIOJAMŲJŲ GYVŪNŲ PADARYTOS ŽALOS ATLYGINIMAS

17 straipsnis. Teisinė atsakomybė

Fiziniai ir juridiniai asmenys, pažeidę šio Įstatymo reikalavimus, atsako civiline, administracine arba baudžiamąja tvarka.

18 straipsnis. Medžiojamųjų gyvūnų padarytos žalos atlyginimas

1. Laisvėje gyvenančių medžiojamųjų gyvūnų padarytą žalą žemės, miško ir vandens telkinių sklypų savininkams, valdytojams ir naudotojams šio straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodytais atvejais atlygina medžioklės plotų naudotojai arba valstybės vardu šio straipsnio 4 dalyje nurodytos institucijos, jeigu neįrodoma, kad žala atsirado dėl nenugalimos jėgos, nukentėjusio asmens tyčios ir kitų Civilinio kodekso 6.253 straipsnyje nurodytų veikslių.

2. Laisvėje gyvenančių medžiojamųjų gyvūnų padarytą žalą pagal Aplinkos ir Žemės ūkio ministerijų patvirtintą Medžiojamųjų gyvūnų padarytos žalos žemės ūkio pasėliams ir miškui apskaičiavimo metodiką apskaičiuoja atitinkamos savivaldybės mero sudaryta nuostolių skaičiavimo komisija.

3. Laisvėje gyvenančių medžiojamųjų gyvūnų padarytą žalą žemės, miško ir vandens telkinių sklypų, kuriuose nėra uždrausta medžioti, savininkams, valdytojams ir naudotojams dėl

žemės ūkio pasėlių, miško ir hidrotechnikos įrenginių pakenkimo atlygina medžioklės plotų naudotojas šiais atvejais, kai:

1) žalos žemės ūkio pasėliams ar hidrotechnikos įrenginiams padaro kanopiniai žvėrys ar bebrai, jeigu juos medžioti nėra uždrausta ištisus metus;

2) kanopiniai žvėrys ar bebrai padaro žalos miškui, jeigu juos medžioti nėra uždrausta ištisus metus ir jeigu pagal Aplinkos ir Žemės ūkio ministerijų patvirtintą Medžiojamųjų gyvūnų padarytos žalos žemės ūkio pasėliams ir miškui apskaičiavimo metodiką apskaičiuota stipriai pažeistų bei žuvusių tikslinės rūšies medelių jaunuolynuose dalis viršija 20 procentų arba vyresnio amžiaus medynuose stipriai pažeistų perspektyvių tikslinės rūšies medžių dalis viršija 10 procentų ir jeigu neįvykdomi žvėrių, kurių sumedžiojimas yra limituojamas, sumedžiojimo limitai.

4. Aplinkos apsaugos rėmimo programos įstatymo ir Savivaldybės gamtos apsaugos fondo nuostatų nustatyta tvarka valstybės vardu šiuose teisės aktuose nurodytos institucijos atlygina laisvėje gyvenančių medžiojamųjų gyvūnų padarytą žalą žemės, miško ir vandens telkinių sklypų, kuriuose nėra uždrausta medžioti, savininkams, valdytojams ir naudotojams, kai pakenkdami žemės ūkio pasėliams, miškui ir hidrotechnikos įrenginiams ją padarė medžiojamieji gyvūnai, kuriuos medžioti yra uždrausta ištisus metus.

5. Žemės, miško ir vandens telkinių sklypų, kuriuose nėra uždrausta medžioti, savininkai, valdytojai ir naudotojai apie laisvėje gyvenančių medžiojamųjų gyvūnų padarytą žalą nedelsdami privalo pranešti atitinkamai seniūnijai, ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo žalos pastebėjimo išsiųsdami rašytinį prašymą dėl žalos įvertinimo ir atlyginimo. Seniūnijos seniūnas, gavęs pranešimą apie padarytą žalą, privalo tą pačią dieną pranešti medžioklės plotų naudotojui ir per 7 dienas organizuoti žalos įvertinimą, išskyrus atvejus, kai dėl žalos pobūdžio jos dydį įmanoma nustatyti tik praėjus daugiau negu 7 dienoms.

6. Lėšos už laisvėje gyvenančių medžiojamųjų gyvūnų padarytą žalą turi būti sumokėtos per vieną mėnesį nuo žalos dydžio apskaičiavimo dienos. Šalis, nesutinkanti su apskaičiuotu žalos dydžiu, turi teisę Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka nuostolių skaičiavimo komisijos sprendimą apskųsti teismui.

7. Medžiojamųjų gyvūnų padaryta žala neatlyginama, jeigu ji padaryta žemės sklypuose, kuriuose jų savininkas šio Įstatymo 13 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka uždraudė medžioti.

8. Medžiojamųjų gyvūnų padaryta žala žemės sklypų savininkams, valdytojams ir naudotojams, kurių žemės ūkio pasėliams buvo padaryta žalos, atlyginama, jeigu žemės ūkio pasėlių savininkas augina pasėlius pagal agrotechninius reikalavimus ir vykdo pasėlių apsaugojimo nuo medžiojamųjų gyvūnų daromos žalos priemones, patvirtintas Medžiojamųjų gyvūnų padarytos žalos žemės ūkio pasėliams ir miškui apskaičiavimo metodikoje.

19 straipsnis. Leidimo naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius medžioklės plotų vienetu galiojimo sustabdymas, kai neatlyginama medžiojamųjų gyvūnų padaryta žala

Medžioklės plotų naudotojui, delsiančiam per šio Įstatymo 18 straipsnio 6 dalyje arba kitą įsigaliojusiu teismo sprendimu nustatytą terminą atlyginti medžiojamųjų gyvūnų padarytą žalą, seniūnijos seniūno teikimu Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamentas, išdavęs jam leidimą naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius medžioklės plotų vienetu, turi teisę 3 mėnesiams sustabdyti šio leidimo galiojimą.

PENKTASIS SKIRSNIS TARPTAUTINĖS SUTARTYS

20 straipsnis. Tarptautinių sutarčių taikymas

Jeigu Lietuvos Respublikos ratifikuotos tarptautinės sutartys numato kitokius reikalavimus medžioklei, negu šis Įstatymas, yra taikomos tarptautinių sutarčių nuostatos.

ŠEŠTASIS SKIRSNIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

21 straipsnis. Šio Įstatymo įsigaliojimas

1. Šis Įstatymas įsigalioja nuo 2002 m. spalio 1 d.
2. Šio Įstatymo 6 straipsnis įsigalioja priėmus Mokesčių už valstybinius gamtos išteklius įstatymo pakeitimo įstatymą.
3. Šio Įstatymo 8 straipsnio 1, 2 ir 6 dalys bei 11 straipsnio 1 dalies 3 punktas įsigalioja nuo 2003 m. balandžio 1 d.
4. Šio Įstatymo 15 straipsnio 3 dalis ir 14 straipsnio 8 dalis įsigalioja nuo 2004 m. balandžio 1 d.

22 straipsnis. Šio Įstatymo 8 ir 10 straipsnių įgyvendinimas

1. Šio Įstatymo 8 straipsnio 3 dalyje nurodyta komisija medžioklės plotų vienetams sudaryti ir jų riboms pakeisti nurodytu būdu kiekvienoje savivaldybėje turi būti sudaryta ne vėliau kaip per 2 mėnesius nuo šio Įstatymo įsigaliojimo.

2. Medžioklės plotų naudotojai, naudoję medžioklės plotus iki šio Įstatymo įsigaliojimo ir naudoję juos nepažeisdami teisės aktų reikalavimų, iki 2003 m. balandžio 1 d. pateikia prašymus šio Įstatymo 8 straipsnio 3 dalyje nurodytai komisijai, ir jų naudojami medžioklės plotai pripažįstami medžioklės plotų vienetais bei leidimai naudoti juose medžiojamųjų gyvūnų išteklius išduodami laikantis medžioklės plotų naudojimo tęstinumo, vadovaujantis šiame straipsnyje nustatyta tvarka.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodyti medžioklės plotų naudotojai kartu su atitinkamu prašymu turi pateikti:

1) Medžioklės Lietuvos Respublikoje nuostatų nustatyta tvarka įregistruotas medžioklės plotų nuomos sutartis, sudarytas su žemės sklypų savininkais ir valdytojais iki Laukinės gyvūnijos įstatymo pakeitimo įstatymo įsigaliojimo (2001 m. gruodžio 29 d.), su išsinuomotų medžioklės plotų schemomis;

2) medžioklės plotų, esančių valstybinėje žemėje, skyrimą patvirtinančius dokumentus (tik profesionalios medžioklės plotų ir mokslo ir mokymo medžioklės plotų atveju);

3) rašytinius medžioklės plotų ribų suderinimo su visais gretimų medžioklės plotų naudotojais protokolus, jeigu jie buvo surašyti, pagal kuriuos patvirtinamos faktiškos medžioklės plotų vienetų ribos, arba remdamiesi šiais protokolais besiribojančių medžioklės plotų naudotojai koreguoja medžioklės plotų ribas siekdami šio Įstatymo 8 straipsnio 1 dalyje nustatytų tikslų;

4) kitus dokumentus, patvirtinančius teisėtą medžioklės plotų naudojimą.

4. Šio Įstatymo 8 straipsnio 3 dalyje nurodyta komisija, priimdama sprendimą dėl į medžioklės plotų vienetą siūlomų įtraukti teritorijų, dėl kurių naudojimo nėra pateiktų šio straipsnio 3 dalies 1 punkte nurodytų dokumentų arba jie yra ne visi, atsižvelgia į šio straipsnio 3 dalies 3 punkte nurodytuose dokumentuose pateiktus siūlymus arba nustato medžioklės plotų vieneto ribas, atsižvelgdama į šio Įstatymo 8 straipsnio 1 dalyje nustatytus tikslus.

5. Medžioklės plotų, naudotų iki šio Įstatymo įsigaliojimo pagal šio straipsnio 3 dalyje nurodytus dokumentus ir atitinkančių šio Įstatymo 8 straipsnio 1 dalyje keliamus reikalavimus, ribos yra nekeistinos, išskyrus atvejus, kai besiribojančių medžioklės plotų vienetų naudotojai rašytiniu medžioklės plotų ribų suderinimo protokolu prašo nustatyti kitokias ribas, siekdami šio Įstatymo 8 straipsnio 1 dalyje nustatytų tikslų.

6. Medžioklės plotų, mažesnių kaip 1000 ha, naudotojai su gretimų medžioklės plotų naudotojais gali susitarti dėl medžioklės plotų padidinimo iki 1000 ha arba šių plotų sujungimo, įtvirtindami tai šio straipsnio 3 dalies 3 punkte numatytu dokumentu ir pateikdami bendrą prašymą šio Įstatymo 8 straipsnio 3 dalyje numatytai komisijai dėl medžioklės plotų pripažinimo medžioklės plotų vienetu. Nesusitarus dėl medžioklės plotų vieneto padidinimo iki nurodyto dydžio iki 2003 m. balandžio 1 d., galutinį sprendimą dėl medžioklės plotų vienetų ribų nustatymo atsižvelgdama į Įstatymo 8 straipsnio 1 dalyje nustatytus tikslus priima nurodyta komisija.

7. Iki tol, kol medžioklės plotai bus pripažinti medžioklės plotų vienetais pagal jų naudojimo tęstinumą, privaloma laikytis šio Įstatymo 8 straipsnio 9, 10 ir 11 dalyse nustatytų sąlygų.

8. Medžioklės plotuose, dėl kurių įtraukimo į medžioklės plotų vienetus nepateikiami šio straipsnio 2 dalyje nurodyti prašymai iki 2003 m. balandžio 1 d., medžioklės plotų vienetai sudaromi arba šie plotai prie kitų sudarytų medžioklės plotų vienetų prijungiami šio Įstatymo 8 straipsnyje nustatyta tvarka.

9. Medžioklės plotų naudotojams, kurių medžioklės plotai šiame straipsnyje nustatyta tvarka buvo pripažinti medžioklės plotų vienetais, leidimai naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius šiuose vienetuose išduodami be šio Įstatymo 10 straipsnio 2 dalyje numatyto konkurso.

23 straipsnis. Pasiūlymai Lietuvos Respublikos Vyriausybei

Lietuvos Respublikos Vyriausybė, atsižvelgdama į šio Įstatymo ir kai kurių jo straipsnių įsigaliojimo terminus, parengia ir patvirtina šiam Įstatymui įgyvendinti reikalingus teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

VALDAS ADAMKUS